

front ensenyant

BUTLLETI DELS COMITES D'ACCIO D'ENSENYANTS (C.A.E.)

Nº 11 JULIOL 1973

CANVI DE MINISTRES

EN AQUEST NUMERO:

===== ELS ENSENYANTS I LES ESCOLES D'ESTIU

===== QUÈ SON ELS C.A.E.

===== ELS ENSENYANTS DE PRIVADA I EL CONVENI

PREU: 10 ptes.

els ensenyants i les escoles d'estiu

Ens trobem de nou davant una altra escola d'estiu, certament tant nombrosa com les anteriors, i potser fora interessant que ens plantegešim que representen pels mestres aquestes escoles d'estiu, i si el seu enfoc col.labora a la nostra tasca de lluita per la millora de l'ensenyament a casa nostra.

Als mestres en principi ens serveix encara l'Escola d'estiu i la preferim a d'altres institucions: ICE, Diputació, ...-mostra d'això és l'elevada matrícula, malgrat l'ampliació de cursos a les dites institucions- Per altra banda també és cert que a les Escoles d'Estiu hi ha possibilitats d'aprendre una pedagogia més progresista i més crítica, un major aprofundiment en les ciències de l'educació, que fins a cert punt omplen els buits que el Ministeri deixa en aquest aspecte.

Però, és aquest realment el seu paper?

Si només es queda en això, el primer perill és que moltes vegades tranquil·litza al mestre que pensant que treballa millor es sent justificat i dis-- pensat de la seva tasca revolucionària.

Nosaltres veiem molt clar que el mestre no pot quedar-se en la millora "estrictament pedagògica". Si vol servir realment als escolars cal que lluiti per fer canviar les institucions i enderrocar les estructures que limiten la tasca educativa.

Al revisar el tipus de gent a que arriben les Escoles d'Estiu ens adonarem que en principi assisteixen un gran nombre de mestres d'escoles progressistes o actives, i escasament els mestres d'acadèmies i els estatals. Nosaltres creiem que únicament s'arribarà al mestre estatal i al d'acadèmia quan d'alguna forma se l'ajudi a descobrir la seva situació laboral, i quan realment "Rosa Sensat" aboqui els seus esforços per atraure aquests sectors tan considerables a casa nostra.

L'Escola d'Estiu no és un fi en sí mateixa. La gran reunió d'ensenyants que aquesta possibilita ha de servir pel desvetllament a la problemàtica a tots nivells; tant del centre com del barri, com de tots els condicionaments que ens obliguen a enfocar l'educació en una única direcció.

Al mateix temps que el mestre va aprofundint en les ciències, és necessari potenciar i fer descobrir la seva problemàtica social i política. Veiem que la institució "Rosa Sensat" amb les escoles d'estiu no aconsegueix del tot la funció que, ara i aquí, podria tenir de cara a l'el.laboració d'una alternativa al sistema educatiu dimanat pel règim que patim.

Malgrat les limitacions que d'entrada reconeixem, els C.A.E. creiem que "Rosa Sensat" ha de col.laborar amb tots els sectors implicats en la problemàtica educativa (ensenyants, pares i altres classes populars), esboçant una pedagogia al servei de la futura societat sense classes dins la realitat nacional catalana.

QUÈ SÓN ELS COMITÉS D'ACCIÓ D'ENSENYANTS

Què són, què volen ser, què fan, què volen fer els C.A.E. ? Creiem útil donar resposta a aquestes preguntes en funció d'una situació i d'un problema concrets : les nostres, avui i aquí. Esforç útil, perquè massa sovint tendim a aludir - al'empair d'unes definicions esquemàtiques, sumàries - allò que ha de fonamentar i orientar sempre tota lluita realment revolucionària: l'estudi concret de la realitat concreta.

L'aparell escolar que tenim al davant és el fruit d'una història: la guerra civil, les eliminacions i depuracions, l'escola feixista, el retrocés general en tots els camps educatius, l'inmovilisme. Després, en funció de les exigències del creixement econòmic, la política "reformista" que, parlant d'una "democratització" de l'escola, està procedint, en realitat, a una tecnocratització i a una privatització del sistema educatiu (objectius, ambdós, totalment oposats a una democratització real de l'ensenyament, que ha de tenir com a element essencial l'escola única, obligatòria i gratuïta).

Els ensenyants- treballadors de l'ensenyament de tots els nivells del sistema educatiu ens trobem inscrits en una realitat que fa de nosaltres uns explotats (sotmesos a baixos salaris, treball mal acondicionat, sovint sense seguretat social ni contractes, etc.), però també, per poc que badem, uns complices de la política educativa del règim, que és - no podem oblidar-ho ni per un moment - una política opresora, que tracta d'inmovilitzar a les masses juvenils a base d'amagar-los la realitat, d'inculcar-los la ideologia de les classes dominants, de sotmetre'ls a un règim d'autoritarisme i repressió; que tracta, així mateix, d'uniformitzar lingüístic i culturalment l'Estat espanyol, a base de mantenir excloses de tots els nivells de l'ensenyament les llengües nacionals-català, basc, galleg- oprimides.

Els C.A.E. enquadren els ensenyants que no volen ésser ni explotats ni còmplices. Els ensenyants que comprenen que no hi pot haver lluita per l'escola popular deslligada de la lluita general que el moviment popular, amb la classe obrera al davant, emprèn per l'alliberament social i nacional. Els ensenyants que comprenen que aquesta lluita cal manar-la, en el que ens pertoca, dins de l'escola, treballant per la constitució d'un moviment dels ensenyants de caràcter unitari. Els ensenyants, finalment, que creuen que aquest llarg combat ha d'inscriure's en la perspectiva de la revolució socialista.

Els C.A.E. proposen com a objectius :

- L'escola unificada, gratuïta, obligatòria i laica
- L'escola per tothom, que dongui ple accés als fills dels obrers industrials i camperols
- La lluita contra la classe dominant
- La lluita per una escola dins el context nacional català
- La lluita contra l'autoritarisme i l'opressió a l'escola
- Per uns programes i mètodes que aconduïxin a un veritable ensenyament crític
- El col·lectiu escolar, integrat per alumnat i professors, substituïnt així el sistema directivista
- La lluita per millors salarials, tècniques i de condicions de treball (estabilitat)
- Per un cos únic d'ensenyants

els ensenyants de privada i el conveni

Durant aquest curs hem vist com el grau de mobilització i de lluita dels ensenyants s'ha incrementat considerablement:

- hem discutit els nostres problemes amb els companys de centre
- ens hem trobat per barris i zones
- hem intentat la coordinació d'aquests grups
- hem fet assemblees en un intent de discutir conjuntament
- hem mantingut contactes e intents de coordinació amb els altres sectors d'ensenyants i amb els pares

Malgrat totes les deficiències - que haurien de ser motiu de discussió de cara a superar-les i millorar l'organització - aquestes accions son valuoses ja que marquen el camí que ha de seguir el moviment ensenyant, a condició de consolidar les seves bases i de crear mecanismes que siguin realment representatius d'un treball unitari i continu dins els nostres barris i localitats de treball.

La lluita la vam iniciar en el moment en que es tramitava el conveni col·lectiu de començament de curs passat; nosaltres ens vam unir i vam lluitar al voltant d'uns punts que expressaven les nostres necessitats:

- supressió de tot tipus de diferències salarials segons categories pels qui fan un mateix treball
- aplicació immediata de l'article 124 que estableix l'equiparació de sou entre l'ensenyament oficial i el privat
- escala mòbil de salaris
- 100 % del sou en cas de malaltia o jubilació
- que els mestres dels centres privats que fossin reestructurats o reconvertits en estatals siguin mantinguts en els seus llocs de treball
- supressió de tot control extra-acadèmic (certificat de Governació)

D'altra banda l'Estat ha disposat quina ha de ser l'organització dels ensenyants: la "Unión de Trabajadores y Técnicos del Sindicato Provincial de Enseñanza". També aquest Estat ha decidit de quina manera els ensenyants poden plantejar les seves peticions dintre d'un conveni i com s'ha de negociar aquest:

- cada centre (que reuneixi les condicions exigides) pot elegir el seu enllaç
- és elegit un vocal que representa els enllaços de la seva zona
- de tots els vocals surt una comissió (la forma d'elecció de la qual que da molt poc clara) que anirà a la taula de negociacions
- cada enllaç reb una carta en la que "sindicatos" li demana suggerències recollides entre els seus companys de cara al conveni
- de tots els temes proposats les "autoridades competentes" de Madrid decideixen aquells que es poden tractar o no.

Aquests mecanismes han demostrat ja a l'anterior negociació de conveni la seva manca d'eficàcia per a defensar els nostres interessos. Aquests interessos han de ser una exigència irrenunciable que hem de defensar dia a dia i cada cop més els ensenyants:

- el.laborant les nostres reivindicacions
- exposant-les
- defensant-les amb aturs, manifestacions, vagues, ...
- i augmentant el nostre grau d'organització i coordinació

- Davant la proximitat de noves negociacions hem de tenir ben clar que:
- han de ser utilitzades com un element més de cara a la concienciació dels ensenyants
 - poden ser una manera de superar l'aïllament de cada mestre.

A l'hora de pensar si ens podem aprofitar de les esquerdes que pugui tenir l'estructura sindical hem de valorar la funció de l'enllaç com un element que pot servir, en alguns casos, com aglutinador dels ensenyants en centres amb unes determinades condicions com, per exemple,

- centres on els que treballin un nombre elevat d'ensenyants
- centres on els que hagi dificultatats per a l'informació i la reunió, en els que, pot ser, el director es pugui sentir pressionat pel fet de tenir un enllaç

Sempre, però, tenint en compte que la força està en la nostra pròpia lluita, en la nostra pròpia organització, tant si en un moment donat s'utilitzen els enllaços o no. I sabent que no és més que un episodi en la lluita per la transformació total de l'ensenyament.

Tot això cercant la unitat amb els altres sectors en lluita

EXIGIM L'ACOMPLIMENT DE LES NOSTRES REIVINDICACIONS

DISCUTIM AQUEST PROGRAMA AMB ELS COMPANYS DEL CENTRE, BARRI O LOCALITAT

DISCUTIM I DECIDIM DEMOCRATICAMENT LES NOSTRES FORMES DE LLUITA I D'ORGANITZACIO

CAP A L'ORGANITZACIO UNITARIA DELS ENSENYANTS